

İKİNCİ DÜNYA SAVAŞININ KÖKENLERİ

I. TARİHSEL PERSPEKTİFTE İKİNCİ DÜNYA SAVAŞI

İkinci Dünya Savaşı (İDS), tüm dünyaya yayılıp 35-40 milyon insanın hayatına mal olan tarihin en büyük savaşıdır. Tarihin bu acı sayfası, yine tarihin o zamana kadar gördüğü en kapsamlı ve umut veren barış çalışması olan 1919 Versay Antlaşması'nın ardından açılmıştı. 1919'da bilinçli dünya liderleri, barışçı bir dünya yaratmak için daha önce görülmemiş bir biçimde çalışmışlardı. Yine de dünya Versay sonrası şahit olduğu şiddetin benzerini daha önce görmemişti. Bunun aksine, 1945'te çok da planlanmadan kurulan barış öncesinden daha uzun süreli olmuştur. Bu durum bizlerin barışçı bir dünya yaratma kapasitemiz hakkında ne söylüyor? (Profesyonel bir siyaset bilimci olan Woodrow Wilson, Versay'ın mimarıydı. Çok iyi bir politikacı olduğu söylenemez.)

II. SAVAŞ VE HATIRALAR: AVRUPA'DA BİRİNCİ DÜNYA SAVAŞI İLE İLGİLİ GERÇEKLER NASIL YANILSAMALARLA DEĞİŞTİRİLDİ (Okuma listesinde yer alan Holger Herwig'in 'Clio Deceived...' çalışmasına bakınız.)

Bazen tarihi kaybedenler yazar. Burada da bu durum yaşanmıştır ve kaybedenler yazdıkları tarihin gerçek olduğuna kazananları da inandırmışlardır. Dünya, Almanya tarafından 1898-1918 yıllarında uygulanan Büyük Sosyal Bilimler Deneyi'nin bedelini ağır ödemişti (Laboratuvar yol olmuştur!). Fakat sonra birileri laboratuvar notlarının üzerinde değişiklikler yaptı.

III. MİLLİ POLİTİKALAR VE FİKİRLER

A. Almanya

1. Almanlar'ın 'yaratıcı' bir tarih anlayışı vardı. Alman hükümeti, 'kriegsschuldreferat' isimli gizli bir kurum tarafından yürütülen bir halkla ilişkiler kampanyasını gizlice organize etti. Bu kampanyanın ana amacı, Almanlar'ı ve dünyayı Birinci Dünya Savaşı ile ilgili Almanya'nın masumluluğu ve başkalarının suçluluğu hususlarında ikna etmektir. Weimar dönemi (1920'ler) Almanya'sındaki okullar ve akademisyenler bazı konularda yalanlar söylediler:
 - a. Birinci Dünya Savaşı'nın kökenleri – 'Müttefik kuvvetler Almanya'yı kuşatarak onu savaşa zorladılar. Bizler masum kurbanlardık!'
 - b. Almanya'nın yenilgisinin sebepleri ve sorumluluğu – 'Yahudiler ve sosyalistler yüzünden kaybettik!', sorumlu Ludendorff veya diğer aşırı şahinler değildi. Almanya'nın hataları hiç değerlendirilmedi. Değerlendirme yapan az sayıdaki akademisyen de zülme ve baskıya uğradılar.
 - c. Barışın acımasızlığı – 'Versay acımasız ve sertti!' Aslında, Müttefikler, Almanya'dan, 1870'de Prusya'nın Fransa'dan talep edip aldığı savaş tazminatından daha az tazminat istemişti. Almanya'nın ahlaki duruşu: 'Zorba komşularımızdan korunmak için daha büyük bir imparatorluğa ihtiyacımız var!' Yaşam alanı (labensraum) peşinde koşmanın tehlikeli bir arayış olduğunu anlamak yerine, bunun olmazsa olmaz bir amaç olduğuna inanmaya başlamışlardı.

2. Almanya, 1920'lerde önce Naziler'in düşüncelerine benzer düşünceleri benimsedi, 1930lar'da da Naziler'in kendilerini. Gerçekten de İDS Hitler'in tek kişilik gösterisi miydi? Hayır – ona yardım etme heveslisi çok kişi vardı.
 - a. 1890-1930 yılları arasında sayıları çoğalan yeni muhafazakar yayıncılar: Amaçları, Almanya'nın demokratikleşmesini engellemek ve eski oligarşik sistemi korumak (Gary D. Stark'ın Entrepreneurs of Ideology: Neoconservative Publishers in Germany 1890-1933 (1980) çalışmasına bakınız)
 - b. 1920'lerde yaygınlaşan Alman savaş kültürü yazını (örneğin Ernst Jünger'in çalışmaları).
 3. Naziler'in uluslararası ilişkiler ile ilgili düşünceleri
 - a. 'Almanya güvende değildir,' özellikle 'eğer yiyecek ithalatı kesilirse, Almanya açlıktan ölür.'
 - b. 'İmparatorluk kurmak bu soruna en iyi çözümdür. Bağımsız bir ekonomi için daha çok toprağa ihtiyacımız var. Özellikle, tarım ülkelerine ihtiyacımız var.'
 - c. 'Almanya bir imparatorluk kurabilir.' Neden?
 - i. Diğerlerinin katılımıyla çoğalma: Hitler, kendisinin formüle ettiği 'çığ' kuramına inanıyordu.
 - ii. SSCB'yi nefretle karışık küçümseme – 'SSCB'yi Almanlar inşa etti, ama şimdi Yahudiler yönetiyor' dolayısıyla 'eğer kapıyı kırıp girersek bütün çürük yapıları çöker.'
 - iii. Yıldırım Savaşı, 'Blitzkrieg'in keşfi ve Manstein'in savaş planı. Bu plan 1939-40 yıllarında oluşsa da, Hitler bunun benzerini çok önceden görüp planlamıştı.
 4. Alman askeri yapılanması: Almanya, 1930'ların sonlarına doğru İngiltere ve Fransa'nın harcadığından çok daha fazla oranda GSMH'yi askeri harcamalar için kullanmıştı (Sondaki Paul Kennedy'den alınmış tablolara bakınız.). Bu da 1938-1940 yıllarında Almanya'ya büyük ama geçici bir avantaj sağladı.
 5. Almanya'daki antisemitizm: Bazı Doğu Avrupa ülkelerinden daha az derecede olsa da, Almanya da antisemitizm mikrobunu kapmıştı. Antisemitizm kilisenin Yahudiler'e karşı oluşturduğu kadim bir öğretiydi. Ayrıca, Sosyal Darwinci yaklaşım Avrupa'da yaygınlaşmasıyla, 19.yüzyılın sonlarında ırklar arası bir kast sisteminin varlığına olan inanış da yaygınlaşmıştı.
- B. Japonya:
1. Militarizm ortaya çıktı. Ordu, 1900-1941 yılları arasında, Japon milli fikirlerini domine etti ve Japon dış politikasında baskın aktör oldu.
 2. Japon ordusunun inandığı ve/ya ortaya çıkardığı fikirler:
 - a. 'Japonya güvende değildir, imparatorluk kurmak bunun çözümüdür.'
 - i. 'Diğerleri saldırgandır': Japonya, ABD, İngiliz, Çin ve Hollanda'nın kendisini kuşattığına inanıyordu. Komşularıyla, sarmal bir ilişki tarzı geliştirmişti ve kendi davranışlarının, diğerlerinin düşmanlığını nasıl kışkırttığını göremiyordu.
 - ii. 'Bu düşman komşular Japonya'yı yok edebilir.' Özellikle 'Birinci Dünya Savaşı göstermiştir ki, devletler deniz ticaret yollarını bloke

- ederek birbirlerini yok edebilirler. Almanya'ya bunu yaptılar. Sıradaki biz olabiliriz.'
- iii. 'Japonya bu tehdidi bir imparatorluk kurarak savuşturmalıdır.' Japonlar inanıyordu ki:
- a. i ve ii'de bahsi geçen nedenler yüzünden, Japonya'nın dış ticaret olmadan da işleyebilecek bağımsız bir ticaret sistemine ihtiyacı vardı.
- b. Geniş bir imparatorluk bu bağımsızlığı sağlayabilir.
- c. Batı, ırkçı olduğundan Japonya ile ittifak kurmaz. Japonya Batı ile ittifak arayarak kendi güvenliğini sağlayamaz.
- iv. 'Japonya bir imparatorluk kurabilecek güce sahiptir.' İmparatorluk uygulanabilir bir seçenektir.
- a. Başkalarının katılımıyla büyümek bunu olası kılar: 'Bir Mihver İttifakı, ABD'yi Japonya'nın yayılmasını kabul etmeye zorlayabilir'
- b. ABD direnmeyecektir: 'Eğer ABD'yi ağır bir biçimde vurursak, hiç savaşmayacaktır.'
- b. Şekerle kaplanmış bir milli kimlik – 'Bizim imparatorluğumuz tüm Asyalı kardeşlerimiz için iyidir.' ve 'Biz saldırgan değiliz.' 1937 sonrasında, Japon basınında Japonya'nın saldırgan davranışlar sergilediğini söyleyen makalelerin basımı yasaklandı. Japon hükümeti kendi zorba imparatorluklarını ironik bir biçimde 'Büyük Doğu Asya Ortak Zenginlik Alanı' olarak tanımlamıştı.
- c. Japonya'nın düşüncelerinin çelişkili noktaları:
- i. 'ABD saldırgandır ve eğer önce biz hareket etmezsek, bizi yok edecektir; ama aynı zamanda ABD çok yumuşaktır, bizim Asya'yı fethetmemize sessiz kalacaktır ve biz onlara saldırırsak bile cevap vermeyecektir.'
- ii. 'Ekonomik/endüstriyel kaynakların kontrolü bir savaşta belirleyici rol oynayacağından, bunların kontrolünü ele geçirmeliyiz.' Ama bu öyle bir savaş ki, Japonya kendi net kaynaklarının toplamının 10 katına sahip bir ülkeyle savaşıyor.
- iii. 'Birinci Dünya Savaşı'ndaki deniz blokeleri devletleri yok olmaya sürekledi; bizim bağımsız bir ekonomiye sahip bir imparatorluğa ihtiyacımız var.' – bu bir deniz imparatorluğu olsa da. Birinci Dünya Savaşı aynı zamanda, üstün bir deniz gücüyle (ABD'ninki gibi) deniz imparatorluklarının da yok edilebileceğini gösteriyordu.
- iv. 'Ekonomimiz genişlemek için bir imparatorluğa ihtiyaç duyuyor.' – bu ekonomi 1871-1929 yılları arasında ciddi boşluklar ve sorunlarla büyümüş olsa da.
3. Japonya'nın alternatif seçenekleri var mıydı? Eğer Japonya ada sınırlarını kabul edip, ittifaklarla veya güç dengesi/tehdit dengesi ile güvenlik arayışını sürdürseydi, kendini tehdit edilmiş hisseder miydi?
- C. İtalya. Mussolini'nin propaganda bakanlığında 890 kişi çalışıyordu. Bu sayı çok fazlaydı. Mussolini hükümeti:
1. 1930'lardaki gerçekleri çok yanlış algıladı:

- a. Mussolini hükümeti, İtalya'nın askeri gücü hakkında çok yanlış tahminlerde bulunmuştu:
 - Mussolini hükümeti, 8530 uçakla göğü karartacak, İngiliz Hava Kuvvetleri'nin seviyesinde bir filosu olduğunu iddia ediyordu. Ama aslında 583 adet uçağı vardı. Mussolini, bunu kendi faşist yüksek rütbeli memurlarını uçakları saymaya gönderince anlamıştı. İtalya, BDS'de İDS'de ürettiğinden daha fazla uçak üretmişti. Savaştan sonra bir İtalyan komutan, İtalyan Hava Kuvvetleri'nin bir Balkan ülkesinin seviyesinde olduğunu söylemişti.
 - Mussolini, İtalyan ordusundaki birliklerin sayısını onları ikiye bölerek çoğaltmıştı. Sonra da sayının bu şekilde çoğaldığını unuttu.
 - b. Mussolini hükümeti sahip olduğu imparatorluğun değerini de abartıyordu. Özellikle imparatorluğun Afrika'daki topraklarında 10 milyon İtalyan'ın barınabileceğini tahmin ediyordu. Oysaki birkaç bin kişi ancak barınabilirdi.
2. Geçmiş ile ilgili yanlış fikirlere kapılmıştı: 'Biz İtalyanlar İtilaf Devletleri için savaşı kazandık! Sonra onlar tarafından kandırıldık ve almamız gerekeni alamadık!'

D. İngiltere

1. Genellikle yalnızca bir politika izliyordu.
2. BDS'de çok zayıflamıştı.
3. 1930'lar silahlanmak için çok geçti.
4. Havada saldırı kültürünü benimsemişti – 'bombardıman uçakları her zaman yolunu bulur!'
5. Almanya'ya karşı yatıştırma politikası izliyordu. Neden? Üç açıklama yaygındır:
 - a. Korkaklık: İngiliz hükümeti ve halkı, Almanya'nın saldırganlığı ile ilgili korkakça bir pısrıklık içindeydi. Eğer bu doğruysa, niye İngiltere 1939'da Almanya'ya savaş ilan etti ve 1940'ta tek başına cesurca Almanya'ya karşı savaştı?
 - b. Çok taraflı olasılıklar arasında ikilemler: Bazıları, İngiltere'nin çok fazla genişlediğini düşündüğünü ve düşmanlarından en azından birini (Japonya, İtalya veya Almanya) yatıştırması gerektiğini düşünüyordu. Almanya'nın onay almasının nedeni, İngiltere'nin yaşadığı kaynak sıkıntısıydı.
 - c. İngilizler, tarihi yanlış okumaları yüzünden, Almanya'nın yatıştırılabileceğini düşünüyordu. Çok fazla İngiliz Alman propagandasının etkisinde kalıp şöyle düşünmeye başlamışlardı: 'Almanya'yı kuşatarak biz kışkırttık' ve 'Almanya'dan Versay'da çok ağır şeyler istedik – Almanya'nın gözden geçirme talepleri meşrudur!'
 - İDS'den sonra, Münih olayı temel alınarak caydırıcılık modeli baskın paradigma haline gelmişti.
 - Ama BDS'nden sonra, Temmuz 1914 krizi, sarmal modelin baskın paradigma haline gelmesine yol açmıştı. Ayrıca, çok az İngiliz, Ewald Banse'yi veya 'Kavgam'ı okumuştular. Ancak şunu da soralım: Ya İngiltere, yatıştırma politikasını hiç denemeden savaşa gitseydi? Bu nedenle, savaş Almanya'nın sorumluluğunu tam göstermeden başlasaydı? İstikrarlı bir barış kurulabilir miydi?

- E. Amerika Birleşik Devletleri:
1. Yalnızlık politikasını benimsemişti. Kongre, 1935-39 yılların arasında Başkan'ı sıkı bir şekilde tarafsızlık politikasına bağlayan (savaş durumunda bile) kararlar almıştı. Böylece Nazi ve Japonlar'a 'Siz saldırsanız da biz sessiz kalacağız' mesajı göndermiş oldular.
 2. Uzun süreli bir güç bulundurmaya içermeyen bir askeri seferberlik politikası benimsemişti.
 3. Kapsamlı bir ulusal stratejisi olmadığından, ABD kendisinin nasıl davranacağını bilmediği gibi, diğerleri de (Almanya, Japonya) da bu konuda tahmin yürütemiyordu.
- F. Fransa: İç politikada sol-sağ çatışmasıyla meşguldu ve savaşa hazır değildi.
- G. Sovyetler Birliği: 1930'ların başında Almanya'da Naziler'in güçlenmesine kayıtsızdı – hatta yardımcıydı. Sonraları da Batı güçleri arasındaki bir savaşın uzun sürecek bir yenilemeye olacağını inanarak, Fransa'nın bu kadar hızlı kaybedip SSCB'yi güçlü bir Almanya karşısında yalnız bırakacağını kestiremedi.
- H. Almanya dışındaki her yer: Askeri savunmanın saldırıdan daha iyi olduğuna inanç çok yaygındı. Devletler, 1914-18 yıllarında olduğu gibi saldırının çok güç olacağını inanıyordu.

IV. FIRTINA NASIL KOPTU: AVRUPA'DAKİ OLAYLAR

- A. ABD, İngiltere ve SSCB'nin orta Avrupa ilişkilerinden çekilmesi
- B. Almanya'nın yeniden silahlanması. Bu ona geçici de olsa bir saldırı üstünlüğü tanıdı.
- C. Hitler, savaşmadan da kazanıyordu: yatıştırma politikası ve barışçı Alman yayılcılığı
1. Hitler'in Almanya'ya yeniden kazandırdıkları ve zaferleri:
 - 1936'da Almanya'nın Ren bölgesini yeniden silahlandırması
 - 1938 Avusturya
 - 1938 Çekoslovakya'nın Südetenland bölgesi
 - 1939 Çekoslovakya'nın geri kalanının işgali
 - 1939 Memel
 - Bu büyük bir imparatorluk! Neden Almanya bununla yetinmedi? (Almanya bunları yaparken, Fransa ve İngiltere önleyici savaş başlatmalı mıydı?)
 - Bu zaferlerin uluslararası etkileri: Alman gücünün artması ve hem müttefiklere hem de Almanya'ya karşı güvenilirliğin azalması
 2. Almanya karşıtı bir savunma ittifakının kurulamaması
- D. 1 Eylül 1939'da Hitler Polonya'ya saldırır ve İkinci Dünya Savaşı başlar. Savaşın başlaması ile ilgili sorular:
1. Neden 1 Eylül 1939 itibarıyla caydırıcılık politikası işlemedi? 6 açıklama:
 - a. Yatıştırma politikası, İngiltere ve Fransa'nın güvenilirliğini yok etti.
 - b. Hitler'in başkalarının katılımıyla büyüyeceğine yönelik inançları, İngiltere ve Fransa'nın güvenilirliğini yok etti: Hitler, SSCB tarafsız kaldığı sürece, İngiltere ve Fransa'nın savaştan çekineceğini farz ediyordu. Böyle de oldu. (24 Ağustos 1939 Molotov-Ribbentrop Paktı ile SSCB tarafsızlığını ilan etti)
 - c. 1932-39 yılları arasında Almanya'nın gücünün artması

- Saldırgan devletler, statüko yanlısı devletlerden daha güçlü oldukları durumlarda savaş beklenebilir.
- Bu durum özellikle saldırganın avantajı zamanla azalıyor daha da geçerli hale gelir. Bu da saldırgan devleti önleyici savaş açmaya iter.
- d. İngilizler'in ve Amerikalılar'ın stratejisizliği: İngiltere stratejini şekillendirmemişti. ABD ise stratejisini bilmiyordu.
- e. İngiltere, Almanya'ya yanlış bir tehdit de mi bulundu? Bazıları, İngiltere'nin Polonya'yı gözden çıkarıp, Almanya'yı SSCB'yi işgal etmemesi için uyarması gerektiğini söyler. Böyle bir tehdit, İngiltere'nin kapasitesine uyacağından bunun inandırıcılığı daha yüksek olurdu.
- f. Müttefiklerin (Fransa-İngiltere) Almanya'ya saldırıya yönelik bir kapasitelerinin olmaması?
- E. Aralık 1941'de Hitler ABD'ye de savaş ilan etti? Neden?

V. FIRTINA NASIL KOPTU: ASYA'DAKİ OLAYLAR

- A. 1931 ve 1937 yılları arasında, Japonya bir imparatorluk haline geldi. (Japonya'nın Çin'de yayılması güneye doğru bir yayılmayı da beraberinde getirdi.)
- B. Eylül 1940'da Berlin-Roma-Tokyo İttifakı (Üçlü Pakt) kuruldu.
- C. 1931-41 yılları arasında ABD'nin Asya politikasının yavaş yavaş sertleşmesi
 - 1. Amerika'nın amaçları neden genişledi? Özellikle, Temmuz 1941 barışının bir bedeli olarak neden Japonya'nın Çin'den çekilmesini talep etti? ABD'nin politikasının sertleşmesini açıklamaya yardımcı fikirler:
 - a. Çin marketine sahip olmak: 'Her Çinli'ye bir gömlek sat, hepimiz zengin olalım!'
 - b. İngiltere'nin Asya'daki kolonilerinin, Avrupa'da savaşması için stratejik öneminin olması – İngiltere'nin yarattığı bir mit.
 - c. Mihver devletlerinin yekpare olduğu konusunda yanılısana: 'Japonya, Almanya'nın sadık ve itaatkar bir müttefiğidir; yani Japonya'nın kazançları Almanya'nın da hesabına yazılır.'
 - d. 'Asya'daki bir savaş Avrupa'daki savaşın arka kapısı olabilir.' (Aynı zamanda ABD'yi Avrupa'daki savaştan uzaklaştırıp Asya'nın bataklıklarına hapsedecek bir tuzak da olamaz mı?)
Not: Hem Çin lobisi hem de İngiliz hükümeti bu fikirleri savundu.
 - 2. Neden ABD, Temmuz 1941'de Japon petrolüne ambargo koydu? Utley ve Heinrichs'in karşıt yorumlarına bakınız.
- D. Japonya'nın Pearl Harbor'a saldırması: Bu akıllıca bir hareket miydi? Neden sadece Filipinler'i ortadan kaldırıp, Başkan Roosevelt'i bir savaş başlatmaya kışkırtmadı, eğer gerçekten bir savaş istiyorsa?
- E. Pearl Harbor'dan çıkarılacak dersler: Münih'te yaşananın tam tersi mi? Japonya yatırılmadı ve yine de savaşa gitti.

VI. İKİNCİ DÜNYA SAVAŞI'NA NE NEDEN OLDU?

- A. Elbette Almanya'nın yayılmacılığı savaşı başlattı. Ama Almanya'nın yayılmacılığının nedenleri neydi? Şüpheli açıklamalar:
 - 1. Almanlar'ın ulusal özelliği? (Ya günümüzdeki barışçı Almanlar?)

2. Versay – acımasız bir barış? (O kadar acımasız değildi. 1945 barışı bundan daha acımasızdı ama yine de barışı sağladı.)
3. Hitler? (Okuma listesindeki Haffner'in Meaning of Hitler çalışmasına bakınız) (Ama Hitler'i göreve getiren Alman toplumu değil miydi?)
4. Militarizm? (Ancak Weimar Cumhuriyeti'nin ordusu, çok da iyi niyetli sayılamazdı, Nazi fikirlerinin tedarikçiydi.)

Problemlerle açıklamalar:

1. Büyük Buhran, 1929-39 – Naziler'i iktidara getirdi. (Büyük Buhran tüm dünyayı etkiledi. Niye sadece Almanya çıldırdı?)
2. Savaş → Savaş: 1914-1945 yılları arası bir büyük savaş mıydı? Almanya, BDS'yi kullanarak propaganda yaptılar ve bu savaşın etkileri uzun süre devam etti. (Neden İngiltere, Fransa ve ABD'de görülmedi? Neden İDS sonrasında benzer etkiler olmadı?)

Diğer açıklamalar:

1. 1914 öncesinden devamlılık: Nazizm, 1890-1914 yılları arasında Almanya'da gelişen kötü fikirlerin bir yankısı mıydı?
 - a. 'Almanlar, 1890-1914 yılları arasında aşırı milliyetçi ve militarist fikirleri benimsediler ve savaş sonrası da bu fikirleri unutmadılar. Beyinler bir kere kirlendiğinde kolay temizlenmezler.' Örneğin, Hitler'in kendisi Houston Stewart Chamberlain, Gobineau, ve Haushofer'in 1914 öncesi yazdıklarını benimseyerek çılgın fikirler edinmişti. (Carr'in Hitler çalışması)
 - b. 1914 öncesi milliyetçilik ve militarizmi yayan Alman oligarklar, 1918 sonrasında da bu işe devam ettiler. (Stark, Entrepreneurs)
 2. Milliyetçi mitlerin yaratılması? 1918 sonrasında bunlardan çok sayıda görüyoruz. (Genç ve deneyimsiz bir demokrasi olmanın getirisi?)
 3. Değerlendirme eksikliği: 1890-1914 arası Alman politikalarının ve Hitler'in 1932-41 arası görüşlerinin değerlendirilmemesi. (Genç demokrasinin başka bir eksikliği?)
- B. İttifakların diplomasisi: Müttefikler Almanya'yı caydırabilir miydi?
- C. Japon yayılcılığı
- D. Askeri faktörler: güvenlik ikilemi ve devamında gelen etkiler

VII. İDS'İN TIRMANIŞI

VIII. HİTLER'İN DİĞER SAVAŞLARI: YAHUDİ SOYKIRIMI VE HİTLER'İN DİĞER TOPLU KATLIAMLARI

IX. İDS'İN SONRASI: İSTİKRARLI BİR BARIŞ. NEDEN?

YAHUDİ SOYKIRIMININ NEDENLERİ

I. GENEL AÇIKLAMA: ALMANYA'DAKİ ZEHİRLİ YAHUDİ DÜŞMANLIĞI

'Yahudi düşmanı deliller' – Hitler ve Naziler – Almanya'da iktidarı ele geçirip Yahudileri katletti. Gizemli nokta şu: Nasıl bunu yapabildiler? Ne izin verdi? Daniel Goldhagen'in açıklaması (Hitler's Willing Executioners): 'yok edici anti-semitizm' Almanlar arasında yayıldı ve bu onları Hitler'in tarafına çekti. Bu da Hitler'in soykırım projesini rahatça uygulamasını sağladı.

'Yok edici anti-semitizm'in tahminlerinin açıklanması ve değerlendirilmesi:

1. 1930'larda Almanya'da anti-Semitizm, Romanya, Polonya, Rusya, ve Macaristan'dakinden daha kötü ve zehirli değildi. Neden o ülkelerin hükümetleri soykırım yapmadı da Almanya yaptı? (Goldhagen, Yahudiler için çok fazla soykırım tahmini yapıyor)
2. Hitler sadece Yahudileri değil, Yahudi olmayanları da hedef almıştı. 'Yok edici anti-semitizm' bunu açıklayamıyor. (Goldhagen, Yahudi olmayanlar için çok az soykırım tahmini yapıyor.)
3. Eğer, Goldhagen'in düşündüğü gibi, 'yok edici anti-semitizm' tüm Alman toplumuna yayılsaydı, Yahudiler soykırımın geldiğini Yahudi olmayan Alman komşularının gözlerinde görmez miydi? Görülüyor ki, böyle bir durum yaşanmamış. Bu nedenle birçoğu kaçamadılar ya da artık çok geç olduğunda kaçmaya çalıştılar.
4. 1920 ve 1930'larda tüm Almanya'da spontane gelişen Yahudi karşıtı olaylar görülmeliydi. (örneğin, Amerika'da Afro-Amerikalıların 1880-1930 arasında güney bölgelerde linç edilmesi gibi)
5. Eğer Goldhagen haklı olsaydı, Hitler'in soykırımı Alman toplumundan saklamaması gerekirdi. Bunu, gururla anlatması gerekirdi. Ama bunu gizledi. (Karşı görüş: Hitler soykırımı gizledi ama bunun nedeni bunu tepkisinden çekindiği dünyadan gizlemektir)
6. 'Yahudi düşmanı deliller' yargısı da tatmin edici değil. Ne veya kim Naziler'i delirtti? Onları ne iktidara getirdi? 'Yok edici anti-semitizm' kuramı da tatmin edici değil. Eğer yok edici anti-semitizm gerçek sebepse, nereden çıktı?

II. STEPHAN VAN EVERA'NIN AÇIKLAMASI

Kurumsallaşmış Hristiyanlık ----- > Almanya'da anti-semitizm ----- > Yahudi soykırımı

X

Tüm Avrupa'da yayılan anti-semitizm – Ukraynalılar, Litvanyalılar, vs. de Almanya'ya soykırımda yardım ettiler; Amerika ve İngiltere de Yahudilere sığınak sağlamadılar.

X

Etkin Alman devleti

X

Alman militarizmi, uluslararası sosyal Darwinizm, 1900-1918 yılları arasında özellikle ----- > pan-Almancılar ve ordu tarafından yapılan imparatorluk elde etmek üzerine tartışmalar.

1900-1918 arasında, imparatorluk içinde istenmeyen unsurların sürgünü veya yok edilmesinin uygun olduğu üzerine yapılan tartışmalar (mesela Slavların). Bu tartışmalar toplu katliamın düşünülüşünü mümkün kılarak onu meşrulaştırdı.

Bu kuram, Almanya'daki delilerin nereden geldiklerini açıklıyor. Gördüğümüz olaylar hakkında tahminlerde bulunuyor: (1) hem Yahudilerin hem de Yahudi olmayanların katledilmesi (Yahudilerin üzerine odaklanmasına rağmen), (2) Almanya tarafından yapılan ama anti-semitist olan diğer devletler tarafından yapılmayan toplu katliamlar.

Hitler'in Katliamının Kurbanları ve Avrupa'da İkinci Dünya Savaşındaki Ölümler

John Mearsheimer tarafından toplanan istatistikler:

Öldürülenlerin toplam sayısı: 17.9 milyon

5,6 milyon Yahudi

6 milyon Yahudi olmayan

3,3 milyon Sovyet savaş esiri (toplam 5,7 milyon Sovyet esirden). (Christian Streit'in 'Mosaic of Victims' isimli kitap bölümünden)

3 milyon Polonyalı Hristiyan. (Ancak şunu da not etmek de yarar var: Sebastian Haffner, Meaning of Hitler kitabında, bunların 1 milyonunun öldürüldüğünü, gerisinin doğrudan olmayan yollarla öldüğü iddia etmektedir.)

1 milyon diğer (Romalılar, eşcinseller, Sırplar, akıl sağlığından yoksun olanlar, ve Nazi ideolojisine muhalifler)

İDS sırasındaki Avrupa'da toplum ölü sayısı:

37 milyon doğu, 3 milyon batıda olmak üzere, toplam 40 milyon ölü.

Ülkesel bazda: 22 milyon SSCB, 8 milyon Almanya, 6 milyon Polonya, 1 milyon Romanya/Macaristan Yahudisi

David Kennedy tarafından hazırlanıp 1 Ağustos 2002 tarihinde C-Span'da yayınlanan rapordan:

Ülke	Toplam Ölü	Sivil Ölü
ABD	405,000	6 (Elsie Mitchell ve 5 çocuğu)
SSCB	24 milyon	18 milyon
Çin	10 milyon	6 milyon
Almanya	6.5 milyon	1 milyon
Polonya	8 milyon	
Yugoslavya	2 milyon	
Japonya	3 milyon	1 milyon

9-10 Mart 1945'teki Müttefiklerin Tokya'ya saldırısı: 100,000 ölü

Hiroshima'ya atom bombası atılması: 130-140,000 ölü